

Spm. nr. S 1041

Til *statsministeren* (14/4 94) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Såfremt det er rigtigt, at Europa-Kommissionen har iværksat en analyse for at vurdere behovet for en harmonisering af de lokale skatter, som det fremgår af »Kommunen« den 14. april 1994, ønskes det oplyst, hvorvidt regeringen har givet tilslutning til denne analyse eller på nogen måde har forsøgt at modarbejde, at en sådan analyse finder sted.«

Svar (22/4 94):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Kommissionen har efter det oplyste ikke til hensigt at fremlægge lovforslag om harmonisering af lokale skatter.

Baggrunden for, at spørgsmålet rejses nu, kan være, at Kommissionen den 3. marts 1994 som led i et stort udredningsarbejde om beskattning i medlemsstaterne afholdt et seminar, hvor spørgsmålet om lokale skatter blev drøftet, og hvor en række erfaringer blev udvekslet. Fra dansk side deltog Indenrigsministeriet, Finansministeriet, Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening.

Kommissionens klare konklusion var, at den ikke har nogen som helst intention om at blande sig i de enkelte medlemsstaters skattepolitik og da slet ikke på lokalt og regionalt niveau. Det blev endvidere understreget med henvisning til subsidiaritetsprincippet, at harmonisering på dette område slet ikke er på dagsordenen.

Spm. nr. S 1028

Til *justitsministeren* (13/4 94) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren nærmere redegøre for retstilstanden vedrørende servitutters bindende virkning for domstolene og senere aftaleerhververe i tilfælde af, at en udlænding, der køber en ejendom og får tinglyst adkomsten til denne ejendom, hvorpå der hviler en servitut/deklaration, der forbyder, at udlændinge kan købe fast ejendom til brug for privat bolig i en grundejerforenings områder, bliver smidt ud, såfremt grundejerforeningen, der har fået lyst servitut/deklaration, indbringer sagen for

domstolene, og hvilke retlige overvejelser ville ministeren som advokat for en af parterne gøre sig?«

Begrundelse

Dagbladenes forlydender om, at en grundejerforening nord for København agter at forsøge at få tinglyst servitut eller deklaration om, at der ikke må bo udlændinge i området, synes at få flere politikere til at fare ud med overvejelser om lovinitiativ.

Det findes mere hensigtsmæssigt først at få afklaret den gældende retstilstand. Spørgsmålet synes ikke så meget at dreje sig om det mere formelle om, hvorvidt en tinglysning kan foretages, men om, hvorvidt en servitut med det pågældende indhold overhovedet vil blive lagt til grund af domstolene ved et sagsanlæg fra naboer med påstand om annullation af en handel og/eller udsættelse af en aftaleerhverver.

Sagen synes også at rejse spørgsmålet om, hvor meget en servitut kan indskrænke den grundlovssikrede ejendomsret og binde fremtidige aftaleerhververe eller en nuværende ejer, der senere indgår ægteskab med en udlænding.

Svar (21/4 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

En tinglyst servitut har gyldighed over for senere aftaleerhververe, jf. tinglysningslovens § 1.

Efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 626 af 29. september 1987, er det imidlertid bl.a. forbudt inden for erhvervmæssig eller almennyttig virksomhed at forskelsbehandle en person på grund af den pågældende persons race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering.

Der findes to offentliggjorte domstolsafgørelser om den nævnte lovs anvendelse i forbindelse med servitutbestemmelser om forbud mod salg og udlejning til udlændinge.

Den ene sag, refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1975, s. 438, drejede sig om et tilfælde, hvor der på en sommerhusejendom var tinglyst en servitut om, at ejendommen bl.a. kun måtte udlejes eller sælges til personer eller institutioner, der »har dansk indfødsret eller hjemsted i Danmark«. Ejeren af ejendommen udlejede